לך לך: Avraham's Journey

בראשית פרק יא

)כז) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט:)כח) וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים:)כט) וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת־אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת־נָחוֹר מִלְכָּה בַּת־הָרָן אֲבִי־ מִלְכָּה וַאֲבִי יִסְכָּה:)ל) וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד):לא) וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־ בְּנוֹ וְאֶת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: (לב) וַיִּהְיוּ יְמֵי־תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן: o

בראשית פרק יב

)א) וַיֹּאמֶר יְקֹוָק אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ:)ב) וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וְהְיֵה בְּרָכָה:)ג) וַאֲבָרְכָה מְבָרֲכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה:)ד) וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְקֹוָק וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן:)ה) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־ שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן:)ו) וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ: (ז) וַיֵּרָא יְקֹוָק אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיקֹוָק הַנִּרְאֶה אֵלָיו:

בראשית רבה (וילנא) פרשת לך לך פרשה לט

א [יב, א] ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו', ר' יצחק פתח (תהלים מה) שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך, אמר רבי יצחק משל לאחד שהיה עובר ממקום למקום, וראה בירה אחת דולקת אמר תאמר שהבירה זו בלא מנהיג, הציץ עליו בעל הבירה, אמר לו אני הוא בעל הבירה, כך לפי שהיה אבינו אברהם אומר תאמר שהעולם הזה בלא מנהיג, הציץ עליו הקדוש ברוך הוא ואמר לו אני הוא בעל העולם

מי השילוח

אל הארץ אשר אראך. כי אעא"ה הי' גודל תשוקתו לידע מקום דבקות חיותו, אצל הש"י, עד היכן מגיע ואמר לו הש"י אל הארץ אשר אראך היינו דביקתך הי' במקום הנקרא אשר אראך כי אין לו סוף בכל פעם יתרבה לך יותר ויותר הארות האין סוף ב"ה וזאת תמצא בארץ ישראל:

שפת אמת ספר בראשית - פרשת לך - שנת תרל"ד

במדרש שמעי בת כו' בירה דולקת כו'. דקשה הפסוק שמעי כו' ואח"כ הטי אזנך. אך דכ' אל הארץ אשר אראך ולמה לא הראהו מיד. והענין כי יותר נייחא להשי"ת מהרצון והתשוקה שיש לכל איש ישראל להתקרב אליו ולהשיג דברי תורתו מאחר ידיעתו כי הרי זה הרצון מזכהו להתקרב ולהשיג. ומוכח שזה יותר חשוב לפניו ב"ה. וסדר איש ישראל ע"י שמשתוקק להשיג ולשמוע בקולו ית' זוכה לשמוע. ואח"כ צריך להכניס ההשגה בעומק הלב שתביאהו לתת לב יותר בעומק להיות תשוקתו יותר לשמוע ויזכה לשמוע יותר. וכן תמיד. ואין נייחא כי אדם לעמל יולד ומנוחה לצדיק בעוה"ב. ובעוה"ז רק היגיעה ממדריגה למדריגה וז"ש בירה דולקת והי' חידוש בעיני אברהם כי כל דבר צריך להיות במקום מנוחתו ושרשו. והשיבו השי"ת כי כן רצונו ית' שבעולם הזה יהי' רק יגיעה ולא מנוחה. וזה אשר אראך כי ידע שלא ישיג בשלימות בעולם הזה רק להיות משתוקק תמיד כל ימי חייו. וזה שמעי כו' והטי אזנך כו'. **שמעתי מאא"ז ז"ל בירה דולקת מלשון דלקת אחרי שכל דבר משתוקק ורודפת תמיד אחר השלימות כנ"ל:**

ספר צדקת הצדיק - אות רמז

וכן שמעתי על הציץ עליו בעל הבירה וכו' לשון עליו רצה לומר שאמר לו **שאתה בעצמך גם כן מכלל בעל הבירה** כי הלא כל העולם רואים זה ואין לבבם רועש כלל להשיג שיש בעל הבירה ולבקשו וזה שאתה מבקש גם זה הוא מצידי ובלבך מקום שכינתי וזה טעם אני.

סוד ישרים פרשת וירא עמ' כט

וכמו שניתן כבוד לתלמיד הרב הגאון הקדוש אלקי"ה נעים זמירות שהיו המנהג למתוך בעל מו ולעבור בין הבתרים לרמוז כי שניהו מצורם מהד נברמו ומב מהד לכולהו מל מהד ברמהו ומדוע נבגוד מים נתמיו כי כל הכסתר שנפתד מדס מחבירו הוא רק מעניני עולם הזה המסתירים ומפרידים ומס נמוד לצורם הלא מצורם מהד לנתהו ועל ענין זה בי' כריתת הברית עם לברהם לחניהו בין הבתרים לתר שהסיר ממנו כל עניני עולם הזה לשתר דבוק במקורו יהכריתת הזה נגמר בברית מילה שניתן לו לעצות רומס בריתי קודם בגופו. ומזה נגמר רומס בהשפעת

מי השילוח פרשת ויצא

והנה אנוכי עמך ולא נאמר אני כי אות הכ' מורה על מקור החיים בלי די כדאיתא בספר יצירה, והראה לו הקב"ה אז הברורין שיצטרך עוד להתברר ולסבול, וע"ז הבטיח לו ושמרתיך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת, והשיבותיך הוא לשון השבת אבידה, כי אין אדם עומד על ד"ת אא"כ נכשל בהם, והיינו כי ע"י המכשול שבא לאדם יכנסו הד"ת בלב האדם בחשק גדול יותר ממקודם, וזהו והשיבותיך היינו לשון תשובה: